

This is the **published version** of the bachelor thesis:

Bassas Gasset, Arlet; Bonet Esteva, Margarita, dir. Els contractes de consentiment sexual. Anàlisi de la seva falta de seguretat jurídica i eficàcia en el marc normatiu espanyol. 2025. (Grau en Dret)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/319370>

under the terms of the license

ELS CONTRACTES DE CONSENTIMENT SEXUAL

ANÀLISI DE LA SEVA FALTA DE SEGURETAT
JURÍDICA I EFICÀCIA EN EL MARC
NORMATIU ESPANYOL

TREBALL DE FI DE GRAU

Grau en Dret

Barcelona, 13 de maig de 2025

Curs acadèmic 2024-2025

Autora: Arlet Bassas Gasset

Tutora: Margarita Bonet Esteva

AGRAÏMENTS

Vull expressar la meva més sincera gratitud a totes les persones que, d'una manera o altra, han contribuït a la realització d'aquest Treball de Fi de Grau.

En primer lloc, vull agrair especialment a la meva tutora del TFG, la professora Margarita Bonet Esteva, per la seva dedicació i implicació al llarg del procés. Va ser ella qui em va proposar aquest tema emergent, que he tingut l'oportunitat de desenvolupar i amb el qual he gaudit investigant. Cal destacar la seva disponibilitat i acompanyament constants. La seva experiència i els seus consells han estat determinants per estructurar adequadament el contingut jurídic del treball i per abordar-lo amb criteri i solidesa.

Vull fer extensiu l'agraïment a tot el professorat del grau en Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona, que al llarg d'aquests anys m'ha proporcionat les eines necessàries per formar-me amb esperit crític, responsabilitat i vocació jurídica.

Finalment, no puc deixar d'expressar la meva profunda gratitud a la meva família, pel seu suport incondicional durant tot aquest procés. El seu ànim constant i la seva comprensió han estat una font indispensable de força. Igualment, agraeixo als meus amics i amigues la seva paciència, empatia i proximitat, especialment en els moments de més exigència i incertesa.

Aquest treball no hauria estat possible sense l'ajuda i el suport de totes aquestes persones, a les quals manifesto el meu més sincer reconeixement.

RESUM

Aquest treball analitza la naturalesa dels contractes de consentiment sexual i la possibilitat de la seva incorporació a l'ordenament jurídic espanyol, tot descrivint-ne el contingut i context històric. Així mateix, s'hi exposen els factors i arguments que han motivat la seva aparició en la pràctica, complementats amb una valoració detallada de les diferents tipologies identificades. L'objectiu principal és examinar la manca de seguretat jurídica que aquests mecanismes posen de manifest en la seva configuració, qüestionant-ne la validesa i eficàcia jurídica d'acord amb els principis del dret civil i penal espanyol. El treball adopta una postura especialment crítica envers la idea que aquests contractes puguin reforçar el consentiment sexual afirmatiu, d'acord amb les dificultats i característiques inherents a aquest element, oferint una anàlisi aprofundida. Finalment, es defensa que la solució efectiva no rau en mecanismes preventius derivats d'un sistema patriarcal, com és el cas dels contractes sexuals, sinó en una transformació social i cultural, acompanyada de disposicions legals que garanteixin una protecció real de les víctimes de delictes contra la llibertat sexual.

Paraules clau: Contractes de consentiment sexual, seguretat jurídica, violència sexual, consentiment sexual afirmatiu, protecció jurídica, llei del “només sí és sí”.

ABSTRACT

This work analyzes the nature of sexual consent contracts and the possibility of their incorporation into the Spanish legal system, describing their content and historical context. Likewise, the factors and arguments that have motivated their appearance in practice are exposed, complemented by a detailed assessment of the different types identified. The main objective is to examine the lack of legal certainty that these mechanisms highlight in their configuration, questioning their legal validity and effectiveness in accordance with the principles of Spanish civil and criminal law. The work adopts a particularly critical stance towards the idea that these contracts can strengthen affirmative sexual consent, in accordance with the difficulties and characteristics inherent in this element, offering an in-depth analysis. Finally, it is argued that the effective solution does not lie in preventive mechanisms derived from a patriarchal system, as is the case with sex contracts, but in a social and cultural transformation, accompanied by legal provisions that guarantee real protection of victims of crimes against sexual freedom.

Key words: Contracts of sexual consent, legal certainty, sexual violence, affirmative sexual consent, legal protection, law of “only yes is yes”.

ÍNDEX

I. INTRODUCCIÓ.....	4
II. ELS CONTRACTES DE CONSENTIMENT SEXUAL AFIRMATIU.....	5
1. Context social.....	5
<i>a. Arguments en defensa dels contractes sexuals.....</i>	<i>6</i>
2. Tipologies contractuals en la pràctica.....	10
3. Recapitulació.....	13
4. Anàlisi de la teoria del contracte.....	16
<i>a. Validesa i efectivitat.....</i>	<i>16</i>
III. DE LES AGRESSIONS SEXUALS I EL CONSENTIMENT SEXUAL AFIRMATIU.....	20
1. Definició consentiment sexual afirmatiu.....	20
<i>a. Fonament normatiu.....</i>	<i>21</i>
<i>b. Elements jurídics essencials del consentiment afirmatiu.....</i>	<i>22</i>
<i>c. Dificultat probatòria del consentiment sexual.....</i>	<i>23</i>
2. El consentiment sexual afirmatiu en el cas pràctic.....	26
<i>a. Anàlisi crítica.....</i>	<i>26</i>
IV. CONCLUSIONS I REFLEXIONS FINALS.....	29
V. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA.....	30
VI. ANNEX 1: EXEMPLE DE CONTRACTE DE CONSENTIMENT SEXUAL ESCRIT.....	38
VII. JURISPRUDÈNCIA I NORMATIVA CITADA.....	41

I. INTRODUCCIÓ

Aquest treball analitzarà el sorgiment d'una pràctica jurídica recent que ha generat un debat intens tant en l'àmbit jurídic com en el social: els anomenats contractes de consentiment sexual. Es tracta de documents privats que pretenen deixar constància prèvia i expressa de la voluntat de dues persones de mantenir relacions sexuals, amb la pretensió de constituir una prova legítima en cas de conflicte posterior.

L'aparició d'aquests contractes s'ha produït en un context de transformació normativa profunda, especialment arran de l'aprovació de la Llei Orgànica 10/2022, de garantia integral de la llibertat sexual. Aquesta reforma, impulsada per la creixent visibilització dels delictes contra la llibertat sexual, ha generat controvèrsia notable entorn quins drets cal preservar en aquestes situacions, si la protecció efectiva de la integritat física i sexual de les víctimes o, per contra, les garanties processals dels acusats. Així doncs, resulta pertinent plantejar-se si aquestes modificacions legislatives suposen un avenç real en la lluita contra la violència sexual o introdueixen nous riscos i limitacions dins el sistema jurídic penal.

Amb aquest propòsit, el present treball analitzarà la naturalesa, abast i viabilitat jurídica d'aquests contractes en el marc normatiu espanyol, així com les diverses tipologies que aquests presumptes documents poden arribar a adoptar. Tanmateix, s'examinarà la seva compatibilitat amb el sistema legal vigent, especialment pel que fa a la concepció del consentiment sexual en el dret penal i als principis generals del dret contractual recollits al Codi Civil espanyol.

Finalment, es reflexionarà sobre si aquests documents poden constituir una eina útil per reforçar el consentiment lliure i informat en l'àmbit sexual o si, en canvi, poden esdevenir mecanismes que qüestionin o desacreditin la paraula de les víctimes en procediments judicials per delictes contra la llibertat sexual.

II. ELS CONTRACTES DE CONSENTIMENT SEXUAL AFIRMATIU

1. Context social

L'origen d'aquests presumptes contractes sexuals es troba directament vinculat al context legislatiu generat per la Llei Orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual, coneguda popularment com la llei del “només sí és sí”. Aquesta reforma es dona com a resposta a una reivindicació social derivada en la necessitat de reconèixer el consentiment exprés en l'àmbit penal i arran de l'impacte social derivat de diversos casos de violència sexual contra les dones¹. Entre aquests, destaca especialment el cas de *La Manada*, que va generar una transformació significativa en la regulació penal de les agressions sexuals i el consentiment, situant aquest últim com a element central en la configuració dels delictes contra la llibertat sexual.

Amb l'entrada en vigor d'aquesta reforma penal el 7 d'octubre de 2022, es va generar una forta polèmica arran dels canvis normatius que aquesta havia suposat, com la unificació dels tipus delictius i la reducció de les penes mínimes, fet que va comportar la revisió de condemnes prèvies i, en alguns casos, l'excrceració d'agressors sexuals. Davant aquesta situació i amb la finalitat de corregir determinats errors tècnics no previstos en l'aplicació inicial de la normativa, l'abril de 2023 es va aprovar una nova reforma mitjançant la LO 4/2023. De totes maneres, el principal aspecte que destaca d'aquest canvi normatiu és l'impacte que suposa en la protecció de la llibertat sexual dins del marc jurídic espanyol. Això sorgeix a causa de la introducció d'una definició clara i modernitzada del

¹ En aquest sentit, a causa que la majoria de les víctimes són dones en delictes contra la llibertat sexual, es referirà d'aquesta manera com a afectades en aquests casos durant el treball. PILAR MUNIESA, Tomas., HERRERA SÁNCHEZ, David., GUERRO OLMOS, Jorge., MARTÍNEZ MORENO, Francisco., RUBIO GARCÍA, Marcos., GIL PÉREZ, Victoria., SANTIAGO OROZCO, Ana M^a., GÓMEZ MARTÍN, Miguel Ángel, *Informe sobre delitos contra la libertad sexual en España*, Ministerio del Interior, Secretaría de Estado de Seguridad – Dirección General de Coordinación y Estudios, Gobierno de España, 2022.

consentiment sexual a partir d'un model afirmatiu i l'eliminació de la distinció entre abús i agressió sexual, per tal de garantir una millor protecció a les víctimes. Com a resposta a aquest canvi legal, durant la tramitació parlamentària i especialment després de la seva entrada en vigor, van començar a circular a través de les xarxes socials diversos exemples de contractes de consentiment sexual.² Inicialment percebuts amb una intenció irònica o crítica, aquests documents pretenien simular una suposada obligació formal de deixar constància escrita del consentiment, abans de qualsevol trobada sexual, per tal que aquest constituís una prova vàlida, com si fos una exigència derivada del nou marc legal.

Tot i que en un primer moment es van interpretar com una sàtira dirigida a desacreditar la reforma legislativa, amb el temps s'ha constatat l'existència de casos concrets en què aquest tipus de contractes han estat presumptament utilitzats, especialment en àmbits professionals amb alta exposició mediàtica. Malgrat el seu ús minoritari, el fenomen ha generat un intens debat jurídic i social entorn de la seva eficàcia i admissibilitat, així com sobre les implicacions que podria tenir en la protecció de les víctimes i en la concepció del consentiment com a realitat jurídica dinàmica i no automàtica.

a. Arguments en defensa dels contractes sexuals

Aquest apartat té com a objectiu examinar els arguments que, des d'una perspectiva sociològica i de gènere, sustenten la defensa dels contractes de consentiment sexual per part d'alguns sectors del col·lectiu masculí, en un context actual.

Es pretén analitzar els motius pels quals determinats homes perceben aquests documents com una eina preventiva i eficaç per la seva protecció. Aquest

² MATILDA.ES., *El bulo del “contrato de consentimiento” oficial para mantener relaciones sexuales que circula desde, al menos, 2018*. Fad Juventud, 6 d'octubre de 2022. Disponible a: <https://fad.es/ojos-abiertos/el-bulo-del-contrato-de-consentimiento-oficial-para-mantener-relaciones-sexuales-que-circula-desde-al-menos-2018/> (Consulta: 6 de maig de 2025).

enfocament permet situar el fenomen dins d'un marc social caracteritzat per dinàmiques de desconfiança, percepcions de vulnerabilitat reputacional i una sensació de desequilibri jurídic que, des d'aquesta òptica, afectaria especialment els homes, desviant totalment la posició de la víctima.

Diversos factors han contribuït a la difusió i defensa d'aquest tipus de documents, principalment identificats en àmbits d'elevada exposició pública. En el context esportiu, i concretament en el futbol professional, s'ha posat en relleu la presumpta pràctica d'aquesta tipologia contractual per part d'alguns jugadors professionals.

Els arguments favorables a la seva utilització se centren en la protecció de la imatge pública i la carrera professional dels esportistes, que entenen que es podria veure afectada davant una eventual acusació d'agressió sexual. Segons declaracions públiques de persones vinculades a aquest entorn, com el president del Centre Nacional de Formació d'Entrenadors de Futbol d'Espanya, Miguel Galán³, expressen que la rellevància pública d'aquest sector, genera en els jugadors temor a ser víctimes de denúncies infundades o de situacions que perceben com a "trampes". En aquest sentit, figures amb alt poder adquisitiu i gran visibilitat pública podrien veure en aquests mecanismes una manera de protegir-se davant possibles conflictes mediàtics relacionats amb delictes contra la llibertat sexual.

Una de les principals motivacions per a l'adopció d'aquest tipus de documents també es troba en la repercussió pública de casos mediàtics recents que impliquen futbolistes d'elit, com el cas de Dani Alves, inicialment condemnat per agressió sexual i posteriorment absolt⁴ per manca de proves o el cas de Rafa Mir, investigat per una presumpta agressió sexual. Aquestes situacions han contribuït a generar

³ GALÁN, Miguel., (@MiguelGalanCNFE), 10 de setembre de 2024, *Aquí podéis ver el "Contrato de Consentimiento" para mantener relaciones sexuales que circula entre los futbolistas de Primera División. Saquen sus propias conclusiones, pero el apartado violación accidental me parece aberrante*, (Tuit), Twitter (Actualment X). Disponible a: <https://x.com/MiguelGalanCNFE/status/1833491575776645171> (Consulta 7 de maig de 2025).

⁴ TSJC 109/2025

un clima de desconfiança i una percepció de risc dins del sector esportiu, que es tradueix en la recerca de mecanismes de prevenció per part dels homes.

D'aquesta manera, els futbolistes, en fer un presumpte ús d'aquests documents, pretenen acreditar l'existència del consentiment mitjançant una prova escrita, davant la possibilitat que la seva versió sigui qüestionada i tenint en compte la intimitat que suposen les relacions sexuals. Tot i que, una denúncia no desemboqui necessàriament en una condemna, el simple fet de veure's immers en un procediment penal per un delictes contra la llibertat sexual pot comportar conseqüències greus a escala reputacional, professional i personal.

Adoptant una perspectiva més general i no exclusivament centrada en l'àmbit dels esportistes d'elit, cal posar de manifest que una part del col·lectiu masculí ha expressat una preocupació creixent envers la manca de seguretat jurídica que perceben arran de la reforma legislativa recent. En concret, pel que fa a la presumpció d'innocència i a la inversió en la càrrega de la prova en els processos vinculats a delictes contra la llibertat sexual, motiu que també suscita a la creació dels anomenats contractes de consentiment sexual.

Una de les crítiques més recurrents a la LO 10/2022, és la definició legal del consentiment com una manifestació afirmativa i expressa. Alguns sectors consideren que aquesta configuració podria provocar, en la pràctica, una inversió en la càrrega de la prova⁵, en el sentit que hauria de ser l'acusat qui acredités l'existència del consentiment, en lloc de ser l'acusació qui demostrés la seva absència, contravenint així el principi *in dubio pro reo*⁶.

⁵ CRISTÓBAL, Natalia., *El Congreso aprueba la ley del solo sí es sí con los votos en contra de PP y Vox*, El Debate, 26 de maig de 2022. Disponible a: <https://www.eldebate.com/espana/20220526/congreso-aprueba-ley-solo-si-si-votos-contra-pp-vox.html> (Consulta: 8 de maig de 2025).

⁶ En cas de dubte, a favor del reu.

A més, la jurisprudència del Tribunal Suprem⁷ ha establert que la declaració de la víctima pot constituir una prova suficient per fonamentar una condemna en delictes sexuals, fet que genera una especial inquietud en certs sectors masculins, que consideren que atorgar a la declaració de la víctima un pes probatori tan rellevant pot afectar negativament la seva presumpció d'innocència i garanties processals⁸.

En aquesta mateixa línia de preocupació, s'ha posat en relleu que, davant una denúncia per un delictes contra la llibertat sexual, l'acusat pot arribar a ser detingut i retingut en dependències policials depenent de la gravetat dels fets denunciats i les circumstàncies del cas. Aquesta possibilitat és percebuda per alguns com una vulneració a la seva presumpció d'innocència, especialment en aquells casos on l'única prova disponible és la paraula de la presumpta víctima enfront de l'acusat. Des d'aquesta perspectiva crítica, es considera que existeix una presumpció de culpabilitat cap al col·lectiu masculí i que una denúncia falsa o infundada pot generar un impacte immediat i persistent en la vida social i professional de l'acusat.

En qualsevol cas, tal com s'analitzarà en apartats posteriors, aquests arguments parteixen d'una visió parcial que omet la realitat estructural de desigualtat que pateixen la majoria de les dones, així com les dificultats probatòries inherents als delictes sexuals. Aquesta línia argumental es fonamenta en una percepció de risc davant un hipotètic ús fraudulent de la normativa penal per part de les dones i tendeix a victimitzar el col·lectiu masculí, ignorant que, segons les dades i l'experiència judicial acumulada, la major part dels delictes sexuals són comesos per homes⁹.

⁷ STS 725/2024., FJ: 1. STS 254/2019., FJ: 2. STS 98/2020., FJ: 1

⁸ BONETA SÁDIBA, Nerea., TOMÁS FORTE, Sergio., GARCÍA MINGO, Elisa. *Culpables hasta que se demuestre lo contrario, Percepciones y discursos de adolescentes españoles sobre masculinidades y violencia de género*, Centre Reina Sofia sobre Adolescencia i Juventut, Fundació Fad Juventut, Madrid, 2023.

⁹ INSTITUTO NACIONAL DE ESTADÍSTICA (INE)., *Encuesta de Condiciones de Vida 2023: Delitos contra la libertad e indemnidad sexual*, 2023. Disponible a: [https://www.ine.es/dyns/Prensa/es/ECAECM2023.htm#:~:text=El%2097%2C9%25%20fueron%](https://www.ine.es/dyns/Prensa/es/ECAECM2023.htm#:~:text=El%2097%2C9%25%20fueron%20)

2. Tipologies contractuals en la pràctica

Aquesta pràctica emergent, que en un inici podia percebre's com una crítica al sistema i als nous canvis legislatius, ha esdevingut pública i ha adquirit, en determinats sectors i formats, una dimensió pràctica real amb la voluntat d'obtenir reconeixement i validesa en l'àmbit jurídic.

En aquest context, es poden identificar exemples de diverses tipologies contractuals. Algunes adopten la forma de documents escrits i signats per ambdues parts abans de la trobada sexual, mentre que altres es basen en aplicacions mòbils que permeten prestar el consentiment mitjançant un mecanisme digital, com ara un botó, deixant-ne constància com a expressió de voluntat.

Pel que fa a la primera modalitat, ha estat identificat el document escrit difós públicament, a través de l'aplicació mòbil X, pel president del CENAFE, Miguel Galán¹⁰. Segons les seves declaracions a les xarxes socials, el presumpte contracte sexual ha estat emprat per diversos futbolistes de primera i tercera divisió. A més, exposa que aquest model contractual li va ser facilitat per un representant estranger i que coneix de la seva difusió i presumpta utilització¹¹.

L'exposició pública d'aquest presumpte contracte sexual ha obert un ventall d'opinions, tant des d'una perspectiva jurídica com social, suscitant anàlisis d'experts sobre la seva validesa. Aquesta pràctica, amb potencial d'expansió cap a altres sectors, pot impactar negativament en la posició de la víctima i generar confusió sobre la interpretació del consentiment sexual.

[20varones.que%2030%20fueron%20consideradas%20violaci%C3%B3n](#). (Consulta: 9 de maig de 2025).

¹⁰ Consultar annex 1 per més detall.

¹¹ ONDA CERO., *Así es el Contrato que utilizan varios futbolistas para el consentimiento sexual*, Onda Cero, 11 de setembre de 2024. Disponible a: https://www.ondacero.es/noticias/sociedad/asi-contrato-que-utilizan-varios-futbolistas-consentimiento-sexual_2024091166e1b64ffcf7b3000156d680.html (Consulta: 7 de maig de 2025).

Des d'una anàlisi formal, el document consta de tres pàgines redactades en llengua anglesa i s'estructura en cinc apartats principals. En primer lloc, s'hi identifiquen les parts intervinents, especificant qui proposa la trobada i qui l'accepta, així com la manifestació mútua d'atracció i la voluntat de mantenir relacions sexuals. En segon lloc, s'estableix el moment previst per la trobada, la seva durada, i un llistat d'activitats consensuades que inclouen des de petons fins a pràctiques de penetració.

No obstant això, l'element més controvertit del document és una clàusula anomenada "violació accidental", on es fa referència a una penetració no consentida que podria produir-se de manera espontània i involuntària durant l'acte sexual. La clàusula esmentada té per objecte exonerar penalment una conducta que contradiu la voluntat de l'altra part, deixant-la desprotegida jurídicament i banalitzant la gravetat de la violència sexual.

Tal com assenyala la jurista Sandra Moreno, en la seva anàlisi d'aquest exemple contractual, no ens trobem davant d'un contracte bilateral, sinó que es tracta d'un contracte d'adhesió, on la part que proposa l'activitat sexual imposa unilateralment les condicions, mentre que l'altra part es limita a acceptar-les o rebutjar-les íntegrament, sense possibilitat de negociació¹². Aquest fet, posa en evidència que aquest tipus de contractes parteixen d'una premissa errònia, en considerar que el consentiment sexual és una simple acceptació expressa amb valor probatori, obviant la seva naturalesa en l'àmbit de la llibertat sexual.

Com a alternativa a aquesta sensació de desprotecció que alguns homes manifesten en l'àmbit sexual, han sorgit altres iniciatives com les aplicacions mòbils, que permeten registrar el consentiment en el moment de la trobada íntima.

¹² MORENO, Sandra., *Ilegalidad del "Contrato de consentimiento sexual"* "Análisis jurídico a la luz de la ley del solo sí es sí. Iusport.com, La primera web de Derecho Deportivo, 14 de setembre de 2024. Disponible a: <https://iusport.com/art/133941/ilegalidad-del-llamado-contrato-de-consentimiento-sexual> (Consulta: 8 de maig de 2025).

Un exemple d'aquesta modalitat és l'aplicació danesa iConsent¹³ que permetia a les parts implicades manifestar el seu consentiment per mantenir relacions sexuals durant un període de 24 hores consecutives. Aquesta proposta s'emmarcava dins la reforma del Codi Penal danès, que en redefinir el concepte de violació, com qualsevol acte sexual en què no concorri consentiment explícit, va provocar la necessitat de configurar un mecanisme en què poguessin acreditar-lo en cas de conflicte posterior.

Tot i la voluntat inicial dels desenvolupadors d'aquestes plataformes, de conscienciar sobre la necessitat d'acceptació mútua, diversos experts com Mikkel Flyverbom, membre del Consell d'Ètica de Dades de Dinamarca i professor de la Copenhagen Business School, han advertit de la falsa sensació de seguretat jurídica que proporcionen aquests mecanismes, destacant la seva manca de validesa legal¹⁴. Cal assenyalar que, actualment, l'aplicació no es troba disponible per a la seva descàrrega, malgrat que efectivament va estar en ús durant l'any 2021.

En conclusió, els intents de formalitzar el consentiment sexual per mitjà de documents escrits o eines digitals, condueixen a una interpretació errònia del veritable problema de les agressions sexuals i la seva possible solució. Tal com es podrà veure en els apartats següents, la qüestió no rau en la necessitat de documentar el consentiment, sinó d'entendre les relacions íntimes sense desvirtuar la naturalesa la llibertat sexual com a dret fonamental que les regula.

¹³ LA VANGUARDIA, *Dinamarca lanza una app para registrar el consentimiento sexual tras cambiar la legislación sobre la violación*, 25 de gener de 2021. Disponible a: <https://www.lavanguardia.com/internacional/20210125/6195380/dinamarca-app-consentimiento-sexo-legislacion-violacion.html> (Consulta: 9 de maig de 2025).

¹⁴ CLARÍN., *iConsent, la polémica app para dar consentimiento antes de tener sexo*, Declaracions de Mikkel Flyverbom, 9 de febrer de 2021. Disponible a: https://www.clarin.com/tecnologia/icensent-polemica-app-dar-consentimiento-tener-sexo_0_c36GSOeNE.html (Consulta: 8 de maig de 2025).

3. Recapitulació

La recent aparició dels anomenats contractes de consentiment sexual en la pràctica, posa en manifest una problemàtica estructural de fons: la persistència d'un sistema patriarcal que continua sostenint relacions de poder desiguals entre homes i dones, especialment en l'àmbit sexual. Lluny de ser una eina jurídica de protecció, aquests contractes desvien el focus del veritable problema, privatitzant una qüestió que és, essencialment, de naturalesa social i jurídica. Això únicament reforça la subordinació estructural històrica de les dones en aquest àmbit¹⁵, oferint una falsa idea de seguretat jurídica per ambdues parts, quan en realitat la figura de la dona quedaria desemparada en cas que es produís una agressió sexual.

Pel que fa a aquesta pràctica emergent, s'han exposat diversos arguments en la seva defensa amb l'objectiu de justificar una presumpta implementació. Entre aquests, destaca la voluntat de disposar de proves explícites en situacions marcades per una naturalesa privada i íntima, que sovint dificulta l'obtenció de proves externes a la declaració de les parts. D'altra banda, es manifesta la preocupació, especialment en sectors masculins, pel fet que les dones puguin utilitzar de manera fraudulenta la nova legislació per formular acusacions infundades que afectin la seva imatge.

Tanmateix, si analitzem l'argument que defensa la utilització d'aquests contractes com a eina per prevenir denúncies falses, es fa evident que aquest respon a una visió distorsionada i alarmista del funcionament del sistema penal espanyol. El relat segons el qual els homes serien víctimes potencials d'acusacions infundades, no es correspon amb la realitat objectiva. Segons les dades oficials de la Fiscalia de l'Estat, recollides en la Memòria de la Fiscalia i difoses també per mitjans de comunicació com RTVE, el percentatge de sentències condemnatòries per denúncies infundades en casos de violència de gènere, incloent-hi les agressions

¹⁵ MALÓN MARCO, Agustín., *La Doctrina del Consentimiento Afirmativo*, Aranzadi, S.A.U. , Pamplona, 2020, (p. 43).

sexuals, ha sigut del 0,001% en 2023 i del 0,0084%, fent un balanç entre l'any 2009 i 2023.¹⁶ Aquestes xifres refuten de manera contundent l'argument de les denúncies falses com a fenomen massiu, i, per contra, posen de manifest la necessitat de garantir una protecció real i efectiva per a les dones, que continuen en una situació de vulnerabilitat constant.

Resulta irònic, que presentant aquesta realitat social, marcada per la violència sexual i la desigualtat de gènere que afecta majoritàriament les dones, el debat públic continuï focalitzant-se en els hipotètics perjudicis que podrien patir els homes, on es fa evident que no són ells els principals afectats en els casos de violència sexual. Aquest desplaçament del focus, impedeix abordar la necessitat urgent d'articular mecanismes efectius que promoguin una comprensió respectuosa, conscient i afirmativa de les relacions sexuals, valorant la voluntat i desitjos de les dones, tradicionalment invisibilitats en l'àmbit de la sexualitat.

Aquesta realitat que pretén exposar el gènere masculí, contrasta amb el relat que defensa la utilització d'aquests presumptes documents i, de la mateixa manera, acusa la recent reforma de la LO 10/2022 d'atemptar contra drets fonamentals com la presumpció d'innocència o la inversió en la càrrega de la prova. No obstant això, la realitat processal espanyola evidencia una tendència oposada, on la majoria de les denúncies per agressió sexual són arxivades abans d'arribar a judici. Segons les dades de l'institut Nacional d'Estadística, l'any 2022 es van dictar 3.785 condemnes per delictes contra la llibertat sexual¹⁷. Tanmateix, el Ministeri de l'Interior va registrar, un total de 19.013 fets delictius de caràcter sexual durant el mateix període¹⁸. Aquesta diferència de més de 15.000 casos

¹⁶ FISCALÍA GENERAL DEL ESTADO, *Memoria 2024. Capítulo III. Área de criminalidad. Violencia sobre la mujer*, apartat 1.5. Disponible a: https://www.fiscal.es/memorias/memoria2024/FISCALIA_SITE/capitulo_III/cap_III_1_5.html (Consulta: 6 de maig de 2025).

¹⁷ INSTITUTO NACIONAL DE ESTADÍSTICA (INE)., *Estadística de condenados*. 2022. Disponible a: https://www.ine.es/dyngs/INEbase/es/operacion.htm?c=estadistica_C&cid=1254736176793&menu=ultiDatos&idp=1254735573206 (Consulta: 8 de maig de 2025).

¹⁸ MINISTERIO DEL INTERIOR., *Anuario Estadístico*, 2022. Disponible a: [Anuario_estadistico_2022_126150729_Prov.pdf](#) (Consulta: 9 de maig de 2025).

suggereix que gran part de les denúncies no acaben en condemna, ja sigui per manca de proves, contradiccions en els testimonis o desistiment de la víctima en el procés. Aquestes dades, però, no impliquen que les denúncies siguin infundades, sinó que els delictes sexuals presenten obstacles probatoris estructurals. A més, només el 16% de les violacions arriben a ser denunciades¹⁹, fet que revela que el problema central no és l'excés de denúncies, sinó la “infra denúncia”²⁰, conseqüència directa de la por, la manca de confiança institucional i l'estigma que encara pesa sobre les víctimes.

En aquest context, cal remarcar la jurisprudència del Tribunal Suprem, el qual ha establert que la declaració de la víctima pot constituir prova de càrrec suficient per fonamentar una condemna, sempre que compleixi determinats criteris, com ara la persistència en l'acusació, la versemblança o credibilitat objectiva i l'absència d'incredibilitat subjectiva, entre altres elements²¹. Lluny de representar una vulneració de la presumpció d'innocència²², aquest criteri suposa una adaptació necessària del sistema probatori per la singularitat dels delictes sexuals, responent a la dificultat d'obtenir altres tipus de proves materials. D'aquesta manera, es manté la protecció dels drets de totes les parts, alhora que es reconeix la gravetat social que aquest tipus de delictes comporta, especialment pel que fa al gènere femení.

En darrer terme, cal concloure que les tipologies contractuals emergents en la pràctica no constitueixen una resposta jurídica adequada ni una mesura real de protecció, tal com s'identifica per la seva deficient configuració i manca d'adopció pel nostre ordenament jurídic. En realitat, aquests contractes reflecteixen la voluntat de conservar privilegis i de desviar l'atenció de la realitat

¹⁹ RTVE NOTICIAS., 25N: *desmentimos datos y desinformación sobre la violencia de género*, RTV.es, 25 de noviembre de 2024. Disponible a: <https://www.rtve.es/noticias/20241125/25n-desmentimos-datos-desinformacion-sobre-violencia-genero/16343140.shtml> (Consulta: 8 de maig de 2025).

²⁰ Aquest concepte fa referència a la falta de denuncia d'un delictes o infracció.

²¹ STS 285/2023., FJ: 1

²² STS 355/2015., FJ: 4

persistent de la violència sexual patida per les dones. Casos mediàtics com el de Dani Alves, no constitueixen excepcions, sinó mostres d'una realitat estructural marcada per la impunitat dels delictes sexuals.

Reduir el consentiment sexual a un acord contractual implica deslegitimar la veu de les víctimes i relegar-les a una categoria d'objectes dins d'un vincle jurídic, ignorant completament la dimensió emocional, psicològica i humana de la seva experiència. En conseqüència, la possible implementació d'aquests documents representaria una greu regressió com a societat i estat de dret.

4. Anàlisi de la teoria del contracte

Un cop analitzats els fonaments que impulsen determinats sectors a implementar mecanismes de prevenció contra delictes sexuals, les tipologies que han sorgit en la pràctica i haver fet una recapitulació en relació amb els riscos associats a la seva possible aplicació, resulta imprescindible plantejar el veritable repte jurídic que suposa l'aparició d'aquests tipus de contractes.

En aquest sentit, cal examinar si aquesta figura contractual és compatible amb el marc normatiu vigent o si, per contra, la seva implantació podria generar incertesa jurídica i dificultats per a la seva admissió en els processos legals.

a. Validesa i efectivitat

És fonamental determinar si resulta jurídicament viable configurar un contracte de consentiment sexual afirmatiu, com l'exemple de document escrit examinat anteriorment, d'acord amb els requisits i característiques exigits pel Dret Civil espanyol, a fi que aquest pugui ser considerat vàlid i produir efectes jurídics.

L'article 1261 CC, estableix que per tal que un contracte sigui vàlid ha de reunir tres elements essencials: el consentiment de les parts, un objecte cert que en constitueixi la matèria i una causa lícita que justifiqui l'obligació assumida.

Aquests contractes pretenen regular tant una eventual relació sexual futura, com el consentiment previ establert per dur-la a terme. Les relacions sexuals, per la seva naturalesa profundament personal i íntima, no poden ser qualificades d'un bé o servei susceptible de transacció o obligació contractual exigible. La seva formalització mitjançant un contracte podria interpretar-se com una mercantilització del consentiment humà, fet que vulneraria la dignitat de la persona, considerant el contracte com a nul de ple dret per resultar contrari a la legalitat i els bons costums (arts 1261 - 1271 CC).

En relació amb el consentiment sexual, d'acord amb la seva naturalesa dinàmica, aquest pot modificar-se durant el transcurs de l'activitat sexual i és revocable en qualsevol moment. Aquesta característica és la que fa que no pugui ser considerat un objecte jurídicament determinat ni susceptible de ser fixat contractualment. Si les parts signessin el presumpte contracte sexual amb la creença que aquest document garanteix el consentiment prestat a mantenir una relació sexual futura, estarien incorrent en un error sobre la substància mateixa de l'acord. El consentiment prestat inicialment no pot ser exigit legalment, ja que fer-ho vulneraria el dret fonamental a la llibertat sexual. Es tracta d'un error essencial respecte d'allò que es pretén regular, de manera que un contracte no pot impedir ni condicionar la retirada d'un element central en la valoració de delictes contra la llibertat sexual. En conseqüència, un document d'aquestes característiques no seria vàlid ni podria, en cas de controvèrsia, acreditar de manera fefaent l'existència d'un consentiment efectiu (art. 1266 CC).

En aquesta mateixa línia, s'estableix que qualsevol forma de pressió per impedir la revocació del consentiment, podria constituir un supòsit d'intimidació violència o dol, d'acord amb els arts 1261 i de 1265 a 1267 CC. Aquestes circumstàncies

implicarien un vici del consentiment que comportaria a la nul·litat del contracte, conforme els principis generals del dret contractual. Com assenyala l'advocada penalista Noelia Bauzá, en referència a l'exemple de contracte de consentiment sexual difós per Miguel Galán: "En ese contexto, no sería excepcional que una víctima intimidada e inmersa en el miedo firmase, a propuesta del agresor, un contrato de consentimiento sexual para evitar males mayores para su integridad física. El consentimiento se encontraría viciado y la libertad de la víctima neutralizada a causa de la intimidación sufrida. Lógicamente, ese contrato sería nulo y no tendría ningún tipo de validez."²³.

D'altra banda, la validesa i l'execució d'un contracte no poden quedar supeditades exclusivament a la voluntat d'una sola part, d'acord amb l'article 1256 CC. L'exemple de contracte analitzat posa de manifest una clara desigualtat entre les parts contractants amb la configuració de rols diferenciats com el de "proposant" i "consentidor", que reflecteixen una relació de poder d'una part sobre l'altra i no pas un acord lliurament establert entre subjectes jurídicament iguals. Aquesta asimetria pot comprometre la lliure manifestació del consentiment, generant un desequilibri jurídic (arts. 1256 i 1272 CC).

Aquest plantejament confirma que ens trobem efectivament davant d'un contracte d'adhesió i no pas d'una negociació bilateral. On d'aquesta manera, una de les parts imposa unes condicions preestablertes a l'altre, exigint una renúncia expressa i prèvia a drets fonamentals com la seva dignitat o la llibertat sexual. Equiparar aquests suposats contractes, que pretenen deixar constància del consentiment sexual, a la simple acceptació de condicions d'ús d'un servei com podria ser la plataforma Netflix, en què l'usuari es limita a clicar "acceptar" sobre unes condicions preestablertes, posa de manifest que efectivament la finalitat real d'aquests mecanismes no és garantir la protecció efectiva de totes dues parts, sinó

²³ BAUZÁ SERRA, Noelia., *¿Es válido el contrato de consentimiento sexual que circula entre futbolistas? Una abogada responde*, El Español, 22 de setembre de 2024. Disponible a: https://www.elespanol.com/mujer/que-hacer/20240922/valido-contrato-consentimiento-sexual-circula-futbolistas-abogada-responde/887411400_0.html (Consulta: 9 de maig de 2025).

assegurar la posició d'una d'elles davant un eventual conflicte posterior, ignorant els drets i la llibertat de l'altra²⁴.

Finalment, entenem que la translació directa de la lògica contractual a l'àmbit de les relacions sexuals planteja negatives en l'àmbit jurídic i ètic de considerable complexitat. A diferència dels contractes civils o mercantils, en el fet que les prestacions poden delimitar-se de manera estable, les relacions sexuals es caracteritzen per una naturalesa emocional, dinàmica i variable. Així mateix, la formalització contractual del consentiment no podria en cap cas, substituir l'obligació d'avaluar la seva existència efectiva i vigent en el moment en què es desenvolupa l'acte, ja que la validesa d'aquest consentiment exigeix una manifestació lliure i continuada de la voluntat de les parts (arts 1281 a 1289 CC).

²⁴RDL 1/2007, de 16 de novembre, *pel qual s'aprova la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries*, BOE, de 30 de novembre de 2007.

III.DE LES AGRESSIONS SEXUALS I EL CONSENTIMENT SEXUAL AFIRMATIU

1. Definició consentiment sexual afirmatiu

En el context legal que envolta la idea dels contractes sexuals i la seva naturalesa marcada per la validesa del consentiment, és indispensable analitzar aquest element dins del marc normatiu espanyol, atesa la rellevància de la seva definició i interpretació, així com les conseqüències jurídiques que poden derivar-se'n.

El concepte general de consentiment resulta insuficient per abordar amb precisió la seva aplicació en l'àmbit de les relacions sexuals, especialment si es té en compte la importància del bé jurídic protegit: la llibertat sexual. Per aquest motiu, es fa indispensable una regulació normativa específica que permeti establir límits clars i seguretat jurídica davant la possible inexistència d'aquest element en delictes contra la llibertat sexual. Així mateix, aquesta regulació pretén reflectir una creença socialment compartida sobre com s'ha d'expressar adequadament el consentiment en les relacions sexuals.

Quan la llibertat sexual es veu compromesa, el consentiment esdevé un element fonamental per valorar si l'acte s'ha produït de manera voluntària o, per contra, constitueix una agressió sexual. Aquest element té, per tant, la capacitat de transformar una conducta inicialment neutra, com pot ser una relació sexual, en un fet jurídicament reprotxable i susceptible de ser qualificat d'un delicte contra la llibertat sexual²⁵.

Tot i que la seva regulació, tant en l'àmbit legal com social, comporta un avenç positiu pel que fa al sistema penal espanyol, la seva aplicació pràctica presenta una sèrie de dificultats rellevant, derivades principalment del caràcter canviant i dinàmic del consentiment i de la privacitat que envolta les relacions íntimes, així

²⁵ MALÓN MARCO, Agustín., *Op.Cit.*(p. 57).

com de la gravetat de les conseqüències jurídiques que poden derivar-se de la seva absència en el context sexual.

a. Fonament normatiu

Amb la voluntat de reforçar la seguretat jurídica al voltant del concepte de consentiment sexual, es va aprovar la Llei Orgànica 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual. Aquesta reforma suposa un canvi de model en el tractament jurídic dels delictes contra la llibertat sexual, en incorporar el model de consentiment sexual afirmatiu. En aquest sentit, esdevé imprescindible la definició expressa del consentiment com a requisit essencial per a la validesa legal de qualsevol acte sexual, recollint així el principi que dona nom a la llei: *només sí és sí*.

La formulació normativa d'aquest model es recull de manera expressa a l'article 178.1 del Codi Penal espanyol, establint: "Solo se entenderá que hay consentimiento cuando se haya manifestado libremente mediante actos que, en atención a las circunstancias del caso, expresen de manera clara la voluntad de la persona."

Aquesta redacció reforça la necessitat d'una manifestació activa i inequívoca de la voluntat, declinant qualsevol interpretació basada en la passivitat, el silenci o la manca de negació explícita. En conseqüència, es rebutja qualsevol forma de presumpció o deducció implícita, establint-se que no pot entendre's que hi ha consentiment si aquest no es manifesta conforme a les exigències legals establertes. Aquestes, tanmateix, no contempen la formalització d'acords escrits com a mecanisme vàlid per acreditar el consentiment, sinó que promouen una cultura fonamentada en el consentiment sexual afirmatiu, definint-ne legalment el concepte i els requisits per tal de considerar-lo jurídicament vàlid. "Obviamente, existen ciertas ventajas en una definición legal de consentimiento en un sentido afirmativo. Para empezar, parece reflejar la creencia compartida por la mayoría de

las personas que una mujer debe expresar de algún modo su voluntad de participar en una relación sexual.”²⁶.

b. Elements jurídics essencials del consentiment afirmatiu

L'anàlisi del marc legal vigent en matèria de llibertat sexual permet identificar diversos elements clau que configuren la noció de consentiment sexual afirmatiu, segons els estàndards exigits per la normativa espanyola després de la reforma operada per la Llei del només sí és sí.

En primer lloc, per considerar vàlid el consentiment ha de ser prestat de manera autònoma i voluntària, és a dir, absent de qualsevol forma d'intimidació, coacció, engany o abús de poder. Així mateix, no es considera vàlid aquell consentiment emès sota els efectes d'estupefaents, com l'alcohol o altres substàncies que alterin la capacitat de discerniment i voluntat.

En segon terme, es requereix que sigui específic, en el sentit que l'acceptació d'una determinada pràctica sexual no implica, en cap cas, una autorització genèrica per a altres conductes posteriors. Cada interacció sexual necessita una manifestació diferenciada de voluntat per les parts implicades en l'acte.

El consentiment, de la mateixa manera, ha de manifestar-se mitjançant una expressió clara, sigui verbalment o mitjançant comportaments que reflecteixin de manera indubtable l'acceptació conscient de l'acte sexual o que permetin inferir de manera inequívoca la voluntat d'iniciar o continuar una determinada activitat sexual. L'ambigüitat, el silenci o la passivitat no poden ser interpretats com a signes de conformitat²⁷.

²⁶ MALÓN MARCO, Agustín., *Op.Cit.*(p.103).

²⁷ STS 145/2020., FJ: 2

La reversibilitat és un altre dels elements essencials, per la qual cosa s'entén que el consentiment, a causa de la seva naturalesa dinàmica i relacional, encara que s'hagi expressat inicialment, pot ser revocat en qualsevol moment. Això implica que qualsevol negativa posterior ha de ser respectada de manera immediata, cessant tota activitat sexual.

Finalment, la valoració del consentiment correspon, en cas de controvèrsia, al tribunal competent. Aquest haurà d'analitzar totes les circumstàncies concurrents, incloent-hi les conductes anteriors, les interaccions entre les parts i les declaracions efectuades durant el procediment. L'objectiu últim és esclarir si existia una voluntat real, mútua i coincident de participar lliurement en l'acte sexual, conforme als principis de llibertat sexual i d'autonomia de la voluntat²⁸.

c. Dificultat probatòria del consentiment sexual

Un dels principals problemes per provar el consentiment sexual rau en el fet que aquest, tal com exposa el pensament feminista, es troba profundament condicionat per la memòria històrica de les dones i pel context patriarcal en què es desenvolupa, provocant d'aquesta manera confusions a l'hora d'entendre el consentiment i les relacions sexuals i provocant situacions de violència sexual en la societat. Així doncs, resulta difícil determinar si el consentiment expressat prové realment d'una voluntat lliure o sí, per contra, està influenciat per patrons culturals i socials establerts des d'una perspectiva masculina.

Aquesta reflexió, que pot semblar complexa en un primer moment, respon a una realitat persistent, on “la vida de las mujeres existe dentro de un entramado patriarcal que se asienta sobre la coacción y sobre la adhesión. Y utiliza varias estrategias para lograr el objetivo fundamental de todo sistema de opresión, la adhesión, la naturalización del poder, en este caso, la normalización de la

²⁸ DE LA TORRE LASO, Jesús., *El consentimiento de las relaciones sexuales. Un análisis de su significado y las variables implicadas*. Revista de Estudios Jurídicos y Criminológicos, 21 de desembre de 2023, (8), (p.281).

violencia simbólica patriarcal. Por lo tanto, la debilidad en algunos casos y la inexistencia, en otras, del consentimiento sexual forma parte de la lógica del sistema patriarcal”²⁹.

Al llarg de la història, la paraula de la dona ha tingut escàs valor probatori. Aquesta desconfiança estructural envers el testimoni femení es fonamenta en una mirada patriarcal que ha qüestionat sistemàticament la credibilitat de les dones, especialment en assumptes relacionats amb la seva llibertat sexual. Tot i els avenços assolits en la visibilitat de les violències sexuals, fruit, en gran part de la creixent presència de les dones en l'esfera pública i del moviment feminista, encara persisteix una tendència a sotmetre la víctima a judicis morals que no es produeixen en altres àmbits delictius³⁰. Aquesta doble vara de mesurar es fa especialment evident quan comparem la reacció i interpretació sociojurídica davant el relat d'un robatori o d'un assalt amb el qual es produeix envers un cas d'agressió sexual. Mentre en el primer supòsit la versió de la víctima sol ser acceptada sense gaire qüestionament, en el segon, la dona acostuma a ser situada en el rol de jutjada, posant d'aquesta manera en dubte la seva conducta, la seva veracitat i, fins i tot, la seva responsabilitat en els fets.

Comprentent d'aquesta manera el context històric que s'arrossega, des d'una perspectiva jurídica, un dels principals reptes que planteja la regulació del consentiment afirmatiu és la seva acreditació probatòria. Tot i que la legislació vigent, arran de reformes introduïdes en matèria de garantia de la llibertat sexual, ha comportat un avenç important en voler garantir la protecció de les dones, especialment amb la definició legal del consentiment sexual, la seva aplicació i interpretació en casos concrets, continua presentant dificultats notables en la pràctica.

²⁹ COBO BEDIA, Rosa., *La ficción del consentimiento sexual*, Los libros de la Catarata, Madrid, eLibro, 2024, (p. 31).

³⁰ FISCALÍA GENERAL DEL ESTADO., *El Fiscal General pide delicadeza y empatía al interrogar a víctimas de delitos sexuales*, Fiscal.es, 22 de novembre de 2023. Disponible a: <https://www.fiscal.es/web/fiscal/-/el-fiscal-general-pide-delicadeza-y-la-empatia-al-interrogar-a-victimas-de-delitos-sexuales> (Consulta: 7 de maig de 2025).

En la majoria dels casos de violència sexual, els fets tenen lloc en espais íntims i privats, on sovint l'única prova disponible són les declaracions de les parts. Aquesta realitat condueix inevitablement a una situació de versió contra versió, la qual cosa complica enormement l'esclariment dels fets i la determinació de responsabilitats penals.

Tradicionalment, cal destacar que el dret penal associava l'agressió sexual amb l'ús de la força física, considerant que només hi havia absència de consentiment quan existia una resistència activa per part de la víctima. Aquesta visió ha anat evolucionant cap a una concepció més inclusiva que reconeix formes d'agressió sexual no violentes, les quals també constitueixen una greu vulneració de la llibertat sexual. No obstant això, és important destacar la diferència de context entre ambdues tipologies, mentre les agressions classificades com a violentes solen produir-se en escenaris hostils o amb desconegut, les agressions sense violència sovint tenen lloc en entorns de confiança o proximitat, dificultant encara més la identificació dels límits del consentiment, especialment quan no hi ha una negativa explícita per part de la víctima³¹.

En aquest sentit, la dificultat probatòria del consentiment no es pot entendre únicament com una manca de mitjans per obtenir proves, ja que aquesta qualitat deriva de la mateixa naturalesa íntima de les relacions sexuals. La seva condició privada impedeix, en la majoria dels casos, obtenir evidències sense comprometre drets fonamentals com la intimitat o la llibertat personal.

Per tant, més que centrar-nos exclusivament en la recerca de noves eines probatòries, cal avançar cap a una reformulació cultural i interpretativa del consentiment sexual. Aquesta paràfrasi ha de promoure una concepció de les relacions basada en la comunicació explícita i continuada entre les parts, tal com estableix la LO 10/2022. Mitjançant aquesta idea conjunta del que ha de ser el consentiment, podem establir que necessàriament s'ha de produir una

³¹ MALÓN MARCO, Agustín., *Op. Cit*, (p.52).

comunicació i aquesta no pot no donar-se, per tal d'assegurar que es donin relacions sexuals desitjades i evitar confusions de caràcter sexual sense la necessitat de proves explícites, incompatibles amb la naturalesa de les relacions sexuals.

2. El consentiment sexual afirmatiu en el cas pràctic

Els anomenats contractes de consentiment sexual presenten una visió simplificada i desconnectada de la realitat social i jurídica del consentiment sexual afirmatiu. Aquests mecanismes que pretenen establir documentalment un consentiment previ per tal de deixar constància de la voluntat de les parts, afecten directament el consentiment, reduint aquest element essencial a una autorització tancada i definitiva, assimilable a una transacció, ignorant la seva condició mutable i revocable. Aquesta concepció distorsionada del consentiment sexual, parteix de la falsa premissa en la qual un “sí” inicial pot ser percebut com un accés il·limitat al cos i a la sexualitat de les dones, sense tenir en compte el dret jurídicament reconegut a retirar el consentiment en qualsevol moment.

Aquests contractes ometen un aspecte fonamental com la comunicació recíproca i contínua entre les parts, i no responen a una voluntat realment pactada. On s'estableix “el consentiment futur d'una persona per a actes sexuals i determinar-ne anticipadament els efectes jurídics, desnaturalitzant el concepte del consentiment i preveient la renúncia de drets irrenunciables”³².

a. Anàlisi crítica

Des d'un punt de vista jurídic i doctrinal, el consentiment constitueix l'element central que permet diferenciar una relació sexual voluntària d'una agressió. L'absència d'aquest element, no elimina necessàriament el dany ocasionat, però si

³² MORENO, Sandra., *Op.cit.* (Traducció pròpia).

obre la via a la reclamació de responsabilitats, ja que la seva manca implica una vulneració de la llibertat sexual, protegida per l'ordenament jurídic.

En aquest context, la proposta de formalitzar el consentiment sexual no només és jurídicament inviable, sinó també èticament qüestionable. Reduir el consentiment a una simple formalitat documental, suposa limitar la capacitat de denúncia de la víctima i, fins i tot, implica una renúncia anticipada a un dret personalíssim com és la llibertat sexual. Tal com exposa l'advocada Noelia Bauzá Serra, la inclusió de clàusules com la denominada “violació accidental” no només demostra una incomprensió profunda de la naturalesa del delictes, sinó que pot arribar a evidenciar una possible premeditació jurídicament rellevant ³³.

Tot i haver evidenciat que un contracte d'aquestes característiques no té encaix possible dins l'àmbit civil del nostre ordenament jurídic, en el cas hipotètic que es pogués arribar a formalitzar, aquest entraria en conflicte directament amb la legislació penal vigent, especialment pel que fa a la regulació del consentiment en els delictes contra la llibertat sexual. Aquesta incompatibilitat manifesta amb les normes penals en matèria de llibertat sexual i drets fonamentals comporta la nul·litat de ple dret d'aquests contractes, així com la seva total ineficàcia.

No obstant això, és essencial destacar que la necessitat de formalitzar per escrit el consentiment sexual és una reacció pròpia d'una cultura de la violació encara existent en la nostra societat, definida per la normalització de pràctiques que cosifiquen, controlen i minimitzen la veu i la voluntat de les dones. Aquesta cultura es veu reforçada per factors com la pornografia, una educació sexual deficient i un model de masculinitat hostil³⁴ que fa que s'interpreti el desig femení des de la possessió i no des del respecte. Aquest model contractual perpetua dinàmiques de dominació, malinterpreta senyals no verbals i genera una por

³³ BAUZÁ SERRA, Noelia., *Op.cit.*

³⁴ Determinats patrons de comportament i trets de personalitat masculins, associats a actituds disfuncionals, que han estat reiteradament vinculats amb conductes sexuals inadequades.

fictícia a les conseqüències legals com a resistència a una transformació social i normativa imprescindible.

La manca d'educació sexo afectiva és un dels factors clau que expliquen aquestes actituds defensives. L'absència d'aquesta formació, fonamentada en la igualtat, la responsabilitat i la llibertat, contribueix a perpetuar la desinformació i les pràctiques abusives en les relacions íntimes. La solució, per tant, no pot passar per mecanismes com els contractes de consentiment sexual, que desprotegeixen encara més a les víctimes i dilueixen la responsabilitat de l'agressor, sinó per una transformació educativa i cultural profunda que reconegui la centralitat del respecte i la voluntat, acompanyada d'una legislació que promogui la seguretat en quant la llibertat sexual.

IV. CONCLUSIONS I REFLEXIONS FINALS

L'adopció dels contractes de consentiment sexual en l'ordenament jurídic espanyol no només s'ha demostrat ineficaç, sinó que suposaria una greu regressió en la protecció dels drets i llibertats sexuals. Lluny d'aportar una veritable seguretat jurídica, aquests contractes desvirtuen el concepte de consentiment, reforcen una visió patriarcal de la sexualitat i desvien el focus del problema real: la necessitat urgent d'abordar la violència sexual mitjançant instruments efectius, una educació afectiva i sexual transformadora, i un sistema de justícia que posi a la víctima en el centre del procediment, sense revictimització.

La lluita per una societat lliure de violències sexuals no pot ser aliè al dret penal, però el veritable canvi en la interpretació i aplicació de les normes ha de començar des de l'àmbit educatiu i cultural, més que a través de reformes legals.

És fonamental rebutjar propostes com els denominats contractes sexuals que, lluny de constituir mecanismes de protecció jurídica, s'articulen com a eines preventives davant eventuais acusacions per delictes sexuals.

V. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

Bibliografia:

ALFOCEA FRUTOS, Justo., PONCE ALCARAZ, Francisco José., *Perspectiva criminológica sobre la violencia de género*, La Razón Histórica, Revista hispanoamericana de Historia de las Ideas, 2019, (43), 104-121.

BONETA SÁDBA, Nerea., TOMÁS FORTE, Sergio., GARCÍA MINGO, Elisa. *Culpables hasta que se demuestre lo contrario, Percepciones y discursos de adolescentes españoles sobre masculinidades y violencia de género*, Centre Reina Sofia sobre Adolescència i Juventut, Fundació Fad Juventut, Madrid, 2023.

BUENO I FUSTER, Ferran., “*La declaración de la víctima. Criterios de valoración de la declaración de la víctima como prueba exclusiva en las agresiones sexuales*”. Treball de fi de grau, Universitat Pompeu Fabra, 27 de maig de 2023.

COBO BEDIA, Rosa., *La ficción del consentimiento sexual*, Los libros de la Catarata, eLibro, Madrid, 2024.

COLLADOS, Marina., *Delitos contra la libertad sexual: Perspectiva histórica y problemas de la actual regulación*, Trabajo Fin de Grado en Derecho, Universidad de Zaragoza, 2021.

DE LA TORRE LASO, Jesús., *El consentimiento de las relaciones sexuales. Un análisis de su significado y las variables implicadas*. Revista de Estudios Jurídicos y Criminológicos, 21 de diciembre de 2023, (8), 277-292.

DE LAMO, Irene., *Más allá del sí. Trampas y aciertos del consentimiento sexual a propósito de la Ley Orgánica 10/2022, de 6 de septiembre, de garantía integral*

de la libertad sexual, Filanderas, Revista Interdisciplinar de Estudios Feministas, 2022, (7), 67-81.

HERRERA GÓMEZ, Coral., *El contrato amoroso: herramientas para mujeres que negocian en la pareja*, Los libros de la Catarata, Barcelona, 2021.

MALÓN MARCO, Agustín., *La Doctrina del Consentimiento Afirmativo*, Aranzadi, S.A.U. Pamplona, 2020.

MORENO SEGARRA, Ignacio., BERNÁDEZ RODAL, Asunción., *El bulo del “contrato sexual” del Ministerio de Igualdad Español en Tiktok. Un análisis de caso de posverdad antifeminista en redes sociales*. Ex aequo, 2023, (48), 33-51.

PILAR MUNIESA, Tomas., HERRERA SÁNCHEZ, David., GUERRO OLMOS, Jorge., MARTÍNEZ MORENO, Francisco., RUBIO GARCÍA, Marcos., GIL PÉREZ, Victoria., SANTIAGO OROZCO, Ana M^a., GÓMEZ MARTÍN, Miguel Ángel., *Informe sobre delitos contra la libertad sexual en España*, Ministerio del Interior, Secretaría de Estado de Seguridad – Dirección General de Coordinación y Estudios, Gobierno de España, 2022.

RUIZ OLIVER, Andrea., *Revisión de los delitos de agresión sexual y abuso sexual, consecuencias jurídicas tras el caso de “La Manada”*, Trabajo Fin de Máster Acceso a la Abogacía, Universidad de Oviedo, 2019.

Webgrafía:

BAUZÁ SERRA, Noelia., *¿Es válido el contrato de consentimiento sexual que circula entre futbolistas? Una abogada responde*, El Español, 22 de setembre de 2024. Disponible a:

https://www.elespanol.com/mujer/que-hacer/20240922/valido-contrato-consentimiento-sexual-circula-futbolistas-abogada-responde/887411400_0.html

BRITO RODRÍGUEZ, Sonia., BASUALTO PORRA, Lorena., POSADA LECOMPTE, Margarita. *Consentimiento sexual y afectivo desde las voces de mujeres estudiantes de educación superior en Chile*. Última Década, N°61, 2023, 177-213. Disponible a:

<https://ultimadecada.uchile.cl/index.php/UD/article/view/72905/74840>

CASTILLO, Luis F., *Sacan a la luz el “contrato de consentimiento sexual” que usan algunos futbolistas*, Antena 3 Noticias, 11 de setembre de 2024. Disponible a:

https://www.antena3.com/noticias/deportes/futbol/sacan-luz-contrato-consentimiento-sexual-que-usan-algunos-futbolistas_2024091166e1463cb3741e0001deeffe.html

CEBREIRO, Daniel., *Consentimiento, violación accidental, atracción: el contrato sexual que circula entre futbolistas*. ABC, 10 de setembre de 2024. Disponible a:

<https://www.abc.es/deportes/futbol/consentimiento-violacion-accidental-atraccion-contrato-sexual-circula-20240910170733-nt.html?ref=https%3A%2F%2Fwww.google.com%2F>

CLARÍN., *IConsent, la polémica app para dar consentimiento antes de tener sexo*, Clarín, 9 de febrer de 2021. Disponible a:

<http://clarin.com/tecnologia/iconsent-polemica-app-dar-consentimiento-tener-sexo>

[_0_c36GSOeNE.html?srsItd=AfmBOoqHKwxnC-NJdle9bAJK3DfLDDv45cdEoD5t_aDgy_NTMPqFcmd8](https://www.eldebate.com/espana/20220526/congreso-aprueba-ley-solo-si-si-voto-s-contra-pp-vox.html?srsItd=AfmBOoqHKwxnC-NJdle9bAJK3DfLDDv45cdEoD5t_aDgy_NTMPqFcmd8)

CRISTÓBAL, Natalia., *El Congreso aprueba la ley del solo sí es sí con los votos en contra del PP y Vox*, El Debate, 26 de maig de 2022. Disponible a: <https://www.eldebate.com/espana/20220526/congreso-aprueba-ley-solo-si-si-voto-s-contra-pp-vox.html>

DE GRADO, Laura., BAENA, Macarena., *2024:14 violaciones denunciadas en España al día, una cada hora y cuarenta minutos*. EFEMinista, 9 de setembre de 2024. Disponible a: <https://efeminista.com/2024-datos-espana-violaciones/>

ELCANO ABOGADOS., *Cómo influye la declaración de la víctima en los juicios de violencia de género*. Elcano Abogados, 13 de febrer de 2025. Disponible a: <https://elcanoabogados.com/blog/como-influye-la-declaracion-de-la-victima-en-los-juicios-de-violencia-de-genero/>

ESTABAN ABOGADOS PENALISTAS., *Consentimiento sexual*, Estaban Abogados Penalistas, 2025. Disponible a: https://www.abogado-penalista.es/delitos-contra-la-libertad-sexual/consentimiento-sexual/#elementor-toc__heading-anchor-1

FISCALÍA GENERAL DEL ESTADO., *El Fiscal General pide delicadeza y empatía al interrogar a víctimas de delitos sexuales*, Fiscal.es, 22 de novembre de 2023. Disponible a: <https://www.fiscal.es/web/fiscal/-/el-fiscal-general-pide-delicadeza-y-la-empatia-a-l-interrogar-a-victimas-de-delitos-sexuales>

FISCALÍA GENERAL DEL ESTADO., *Memoria 2024, Capítulo III, Área de criminalidad. Violencia sobre la mujer*, apartat 1.5. Disponible a:

https://www.fiscal.es/memorias/memoria2024/FISCALIA_SITE/capitulo_III/cap_III_1_5.html

GALÁN, Miguel., (@MiguelGalanCNFE), 10 de setembre de 2024, *Aquí podéis ver el "Contrato de Consentimiento" para mantener relaciones sexuales que circula entre los futbolistas de Primera División. Saquen sus propias conclusiones, pero el apartado violación accidental me parece aberrante*, (Tuit), Twitter (Actualment X). Disponible a: <https://x.com/MiguelGalanCNFE/status/1833491575776645171>

INSTITUTO NACIONAL DE ESTADÍSTICA (INE)., *Encuesta de Condiciones de Vida 2023: Delitos contra la libertad e indemnidad sexual*, 2023. Disponible a: <https://www.ine.es/dyngs/Prensa/es/ECAECM2023.htm#:~:text=El%2097%2C9%25%20fueron%20varones,que%2030%20fueron%20consideradas%20violaci%C3%B3n.>

INSTITUTO NACIONAL DE ESTADÍSTICA (INE)., *Estadística de condenado*, 2022. Disponible a: https://www.ine.es/dyngs/INEbase/es/operacion.htm?c=estadistica_C&cid=1254736176793&menu=ultiDatos&idp=1254735573206

LA VANGUARDIA., *Dinamarca lanza una app para registrar el consentimiento sexual tras cambiar la legislación sobre la violación*, 25 de gener de 2021. Disponible a: <https://www.lavanguardia.com/internacional/20210125/6195380/dinamarca-app-consentimiento-sexo-legislacion-violacion.html>

LIBERTAD DIGITAL., *La ley del “solo sí es sí” de Montero: “Propaganda para arrojar presunción de criminalidad sobre los hombres”*, Libertad Digital, 13 de juliol de 2021. Disponible a:

<https://www.libertaddigital.com/espana/2021-07-13/ley-solo-si-es-si-montero-pro-paganda-presuncion-criminalidad-hombres-6800461/>

MANZANO CALLEJO, José María., *Relación de la masculinidad tóxica con la mala interpretación del consentimiento sexual*. Nuevatribuna, 9 de juny de 2024.

Disponible a:

<https://www.nuevatribuna.es/articulo/sociedad/relacion-masculinidad-toxica-mala-interpretacion-consentimiento-sexual/20240609180427227778.html>

MARAYOFSKY, Laura., *Consentimiento sexual. ¿Es posible tecnificar-lo a través de una app?*, La Nación, 5 de març de 2021. Disponible a:

<https://www.lanacion.com.ar/sabado/consentimiento-sexual-es-posible-tecnificarlo-a-traves-de-una-app-nid05032021/>

MARCO, Sara., *25N: desmentimos con datos la desinformación que circula en redes sobre la violencia de género*, RTVE.es, 25 de novembre de 2024.

Disponible a:

<https://www.rtve.es/noticias/20241125/25n-desmentimos-datos-desinformacion-sobre-violencia-genero/16343140.shtml>

MARTÍN DIZ, Fernando., *Presunción de Inocencia en procesos penales por violencia de género*, Ius et Praxis, 2018, (24), N°3, 19-66. Disponible a:

<https://www.redalyc.org/articulo.oa?id=19758439002>

MARTÍNEZ COLLADO, María., *Los contratos de futbolistas para blindarse ante las denuncias por violación o como banalizar el consentimiento sexual*. Público, 12 de setembre de 2024.

Disponible a :

<https://www.publico.es/mujer/contratos-futbolistas-blindarse-denuncias-violacion-banalizar-consentimiento-sexual.html>

MARTÍNEZ PÉREZ, Maribel., *Violencia de género: La falsedad de las denuncias falsas*, Abogacía Española, 16 de maig de 2017. Disponible a: <https://www.abogacia.es/actualidad/opinion-y-analisis/violencia-de-genero-la-falsedad-de-las-denuncias-falsas/>

MATILDA.ES., *El bulo del “contrato de consentimiento” oficial para mantener relaciones sexuales que circula desde, al menos, 2018*. Fad Juventud, 6 d’octubre de 2022. Disponible a: <https://fad.es/ojos-abiertos/el-bulo-del-contrato-de-consentimiento-oficial-para-mantener-relaciones-sexuales-que-circula-desde-al-menos-2018/>

MINISTERIO DEL INTERIOR., *Anuario Estadístico*, Govern d’Espanya, 2022. Disponible a: [Anuario_estadistico_2022_126150729_Prov.pdf](#)

MORENO, Sandra., *Ilegalidad del “Contrato de consentimiento sexual ”Análisis jurídico a la luz de la ley del solo sí es sí*. Iusport.com, La primera web de Derecho Deportivo, 14 de setembre de 2024. Disponible a: <https://iusport.com/art/133941/ilegalidad-del-llamado-contrato-de-consentimiento-sexual>

OBSERVATORIO ESTATAL DE VIOLENCIA SOBRE LA MUJER., *Informe Ejecutivo del XVII Informe Anual del Observatorio Estatal de Violencia sobre la Mujer 2023*, Ministerio de Igualdad, Centro de Publicaciones, 2025. Disponible a: <https://violenciagenero.igualdad.gob.es/violenciaencifras/observatorio/informesejecutivos/informe-ejecutivo-del-xvii-informe-anual-del-observatorio-estatal-de-violencia-sobre-la-mujer-2023/>

OLIVAS RUBIO, Tomasa., TAMAYO MUÑOZ, Carmen., *“Valoración de la declaración de la víctima como única prueba de cargo en los delitos sexuales”*, LegalToday, 8 de gener de 2020. Disponible a: <https://www.legaltoday.com/practica-juridica/derecho-penal/penal/valoracion-de-l>

[a-declaracion-de-la-victima-como-unica-prueba-de-cargo-en-los-delitos-sexuales-2020-01-08/](#)

ONDA CERO., *Así es el Contrato que utilizan varios futbolistas para el consentimiento sexual*, Onda Cero, 11 de setembre de 2024. Disponible a: https://www.ondacero.es/noticias/sociedad/asi-contrato-que-utilizan-varios-futbolistas-consentimiento-sexual_2024091166e1b64ffc7b3000156d680.html

PERAMATO MARTÍN, Teresa., *El consentimiento sexual. Eliminación de la distinción entre abuso y agresión sexuales. Propuestas normativas*. Anales de la Cátedra Francisco Suárez, Protocolo II, 2022, 191-224. Disponible a: <https://revistaseug.ugr.es/index.php/acfs/article/view/25187>

RAMOS VÁZQUEZ, José Antonio., *Ley de solo sí es sí y la era del consentimiento sexual*. PostC. Crimen, Ciencia, Sociedad, 2023. Disponible a: <https://postc.umh.es/minipapers/ley-de-solo-si-es-si-y-la-era-del-consentimiento-sexual/>

TN., *IConsent, una app para dar consentimiento sexual por 24 horas que generó polémica en Dinamarca*, TN, 6 de febrer de 2021. Disponible a: <https://tn.com.ar/tecno/2021/02/06/iconsent-una-app-para-dar-consentimiento-sexual-por-24-horas-que-genero-polemica-en-dinamarca/>

YESTE BAUTISTA, Antonio., JIMÉNEZ RUIZ, Maravillas., *La reforma de la Ley del “solo sí es sí” y su contrarreforma*, Blog Sepín, 5 de septiembre de 2023. Disponible a: <https://blog.sepin.es/reforma-ley-solo-si-es-si-contrarreforma>

VI. ANNEX 1: EXEMPLE DE CONTRAT DE CONSENTEMENT SEXUEL ESCRIT

SEXUAL CONSENT FORM

I. THE PARTIES.

This Sexual Consent Form ("Consent Agreement") is made

_____, 20__ between:

Proposer: _____ ("Proposer")

AND

Consenter: _____ ("Consenter").

WHEREAS, the Proposer and the Consenter are sexually attracted to each other and would like to manifest that sexual attraction through participation in one or more sexual acts;

II. TIME.

Therefore, the Consenter and the Proposer make their bodies available to each other for the aforesaid purpose from time __:__ ☐ AM ☐ PM on the date of _____, 20__ (today's date if left blank) for a period of ____ hours, during which period they consent to participate in the following activities.

III. ACTIVITIES. (initial all that apply)

Proposer / Consenter

- ____ / ____ Full body touching (external only)
- ____ / ____ Kissing ☐ with ☐ without the insertion of tongue into mouth
- ____ / ____ Digital penetration (receiving in _____ (specify orifice(s)))
- ____ / ____ Digital penetration (giving in _____ (specify orifice(s)))
- ____ / ____ Oral sex (receiving)
- ____ / ____ Oral sex (giving)
- ____ / ____ Vaginal sex (receiving: females only)
- ____ / ____ Anal sex (receiving)
- ____ / ____ Anal sex (giving: males only or females with toys)
- ____ / ____ Restraint, using the following devices _____ (specify)
- ____ / ____ Use of following devices in or on the body _____ (specify)
- ____ / ____ Other activities _____ (specify)

IV. CONTRACEPTION.

The Proposer is using the following methods of contraception on an ongoing basis:

_____.

The Proposer will use the following methods of contraception and/or protection during vaginal/anal* penetrative activities:

_____.

The Consenter is using the following methods of contraception on an ongoing basis:

_____.

The Consenter will use the following methods of contraception and/or protection during vaginal/anal* penetrative activities:

_____.

V. RATCHET CLAUSE.

Whereas the Proposer and the Consenter are aware that attraction may escalate during the agreed upon sexual activities, and that both parties may desire to engage in activities heretofore not consented to, the parties agree as follows. (check one)

☐ - **There shall be no sexual activity of any kind other than that specified and consented to in this Consent Agreement without the establishment of a new, separate agreement. (See Clause 1 below.)**

Initialed (Proposer) _____ Initialed (Consenter) _____

☐ - **Sexual activity of a kind other than that specified and consented to in this Consent Form shall be presumed to be consented to with the retroactive checking of the appropriate activity above, even after the signing of this Consent Form. (See clause 1 below.)**

Initialed (Proposer) _____ Initialed (Consenter) _____

☐ - **Sexual activity of a kind other than that specified and consented to in this Consent Form shall be presumed to be consented to by mutual verbal consent during the activities engaged in under the consent given in the present Consent Form. (See Clause 2 below.)**

Initialed (Proposer) _____ Initialed (Consenter) _____

Clause 1.

Whereas both Proposer and Consenter recognize that alternatives a) and b) are likely significantly to disrupt any activities consented to under this Consent Agreement;

Therefore, the Proposer and the Consenter further agree that should the disruption of agreed activities, caused by the making of a further Consent Agreement (under a) above) or the retroactive amendment of this Consent Agreement (under b) above), result in a loss of desire to continue the activities herein consented to, consent for those activities consented to herein may/may not* be withdrawn by the verbal statement of one of the parties to this Consent Agreement.

Clause 2.

Whereas both Proposer and Consenter recognize that alternative c) involves verbal consent of which no physical evidence will exist thereafter; Therefore, the Proposer and the Consenter further agree that such consent shall/shall not* be recorded using an audio recording device; and Whereas both Proposer and Consenter recognize that should no audio recording of verbal consent under this ratchet clause be made, neither party could subsequently prove affirmative consent to the activities that were verbally agreed upon; Therefore, both parties hereby waive their right to claim that no such affirmative consent was given. Equivalently, the Proposer and the Consenter hereby consent to any further activities that can be reasonably deemed to follow naturally from the activities herein consented to.

VI. ACCIDENTAL VIOLATION.

Whereas sexual activity is likely to involve rapid movement and impaired judgment; Whereas either party to this Consent Agreement, being male, may, through no fault and without intent, penetrate a female orifice not made available for sexual activity under this Consent Agreement; Therefore, the Proposer and the Consenter agree as follows;

- ☐ - Such an incident shall be regarded as an assault and the burden of proof to the contrary shall fall on the male party to demonstrate to the satisfaction of the female party that the incident was accidental, and acceptance of such a demonstration shall be taken as implying retroactive affirmative consent;
- ☐ - Such an incident shall be regarded as an accident, and retroactive affirmative consent will be assumed.

VII. FAILURE TO PERFORM.

Whereas consent to participate in sexual activities does not guarantee ability to perform those activities, Therefore, failure to perform such as acts as consented to under this Consent Agreement for reasons including, but not limited to physical, psychological or emotional impairment, shall not be considered a violation of this Consent Agreement; and both the Proposer and the Consenter waive any right to legal redress for such failure to perform.

VIII. EARLY TERMINATION.

This Consent Agreement may be terminated at any time during the period of consent agreed upon herein by mutual written consent of both the Proposer and the Consenter.

Signature of Consenter
over printed name and
date

Signature of Proposer
over printed name and
date

Signature of Witness
over printed name and
date (optional)

VII. JURISPRUDÈNCIA I NORMATIVA CITADA

Jurisprudència:

STSJC 109/2025

STS 725/2024., FJ: 1

STS 355/2015., FJ: 4

STS 145/2020., FJ: 2

STS 254/2019., FJ: 2

STS 285/2023., FJ: 1

STS 98/2020., FJ: 1

Normativa nacional:

LO 10/2022, de 6 de setembre, de garantia integral de la llibertat sexual., BOE, de 7 de setembre de 2022.

RDL 1/2007, de 16 de novembre, *pel qual s'aprova la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries*, BOE, de 30 de novembre de 2007.